

قوم برگزیده خدا

¹I say the truth in Christ, I lie not, my conscience also bearing me witness in the Holy Ghost,²That I have great heaviness and continual sorrow in my heart.³For I could wish that myself were accursed from Christ for my brethren, my kinsmen according to the flesh:⁴Who are Israelites; to whom pertaineth the adoption, and the glory, and the covenants, and the giving of the law, and the service of God, and the promises;⁵Whose are the fathers, and of whom as concerning the flesh Christ came, who is over all, God blessed for ever. Amen.⁶Not as though the word of God hath taken none effect. For they are not all Israel, which are of Israel:⁷Neither, because they are the seed of Abraham, are they all children: but, In Isaac shall thy seed be called.⁸That is, They which are the children of the flesh, these are not the children of God: but the children of the promise are counted for the seed.⁹For this is the word of promise, At this time will I come, and Sarah shall have a son.¹⁰And not only this; but when Rebecca also had conceived by one, even by our father Isaac;¹¹(For the children being not yet born, neither having done any good or evil, that the purpose of God according to election might stand, not of works, but of him that calleth;)¹²It was said unto her, The elder shall serve the younger.¹³As it is written, Jacob have I loved, but Esau have I hated.¹⁴What shall we say then? Is there unrighteousness with God? God forbid.¹⁵For he saith to Moses, I will have mercy on whom I will have mercy, and I will have compassion on whom I will have compassion.¹⁶So then it is not of him that

¹در مسیح راست می‌گویم و دروغ نی و ضمیر من در روح‌القدس مرا شاهد است،²که مرا غمی عظیم و در دلم و جع دائمی است.³زیرا راضی هم می‌بودم که خود از مسیح محروم شوم در راه برادرانم که بحسب جسم خویشان منند،⁴که ایشان اسرائیلی اند و پسرخواندگی و جلال و عهدها و امانت شریعت و عبادت و وعده‌ها از آن ایشان است؛⁵که پدران از آن ایشانند و از ایشان مسیح بحسب جسم شد که فوق از همه است، خدای متبارک تا ابدالآباد، آمین.

⁶ولکن چنین نیست که کلام خدا ساقط شده باشد؛ زیرا همه که از اسرائیلاند، اسرائیلی نیستند،⁷و نه نسل ابراهیم تماماً فرزند هستند؛ بلکه نسل تو در اسحاق خوانده خواهند شد.⁸یعنی فرزندان جسم، فرزندان خدا نیستند، بلکه فرزندان وعده از نسل محسوب می‌شوند.⁹زیرا کلام وعده این است که: موافق چنین وقت خواهیم آمد و ساره را پسری خواهد بود.¹⁰و نه این فقط، بلکه رفقّه نیز چون از یک شخص، یعنی از پدر ما اسحاق حامله شد،¹¹زیرا هنگامی که هنوز تولّد نیافته بودند و عملی نیک یا بد نکرده، تا اراده خدا برحسب اختیار ثابت شود نه از اعمال بلکه از دعوت کننده¹² بدو گفته: شد که بزرگتر کوچکتر را بندگی خواهد نمود.¹³چنانکه مکتوب است: یعقوب را دوست داشتم اما عیسو را دشمن.¹⁴پس چه گوئیم؟ آیا نزد خدا بی‌انصافی است؟ حاشا!¹⁵زیرا به موسی می‌گوید: رحم خواهم فرمود بر هر که رحم کنم و رأفت خواهم نمود بر هر که رأفت نمایم.¹⁶لاجرم نه از خواهش کننده و نه از شتابنده است، بلکه از خدای رحم کننده.¹⁷زیرا کتاب به فرعون می‌گوید: برای همین تو را برانگیختم تا قوّت خود را در تو ظاهر سازم و تا نام من در تمام جهان ندا شود.¹⁸بنابراین هر که را می‌خواهد رحم می‌کند و هر که را می‌خواهد سنگدل می‌سازد.

¹⁹پس مرا می‌گویی: دیگر چرا ملامت می‌کند؟ زیرا کیست که با اراده او مقاومت نموده باشد؟²⁰نی بلکه تو کیستی، ای انسان، که با خدا معارضه می‌کنی؟ آیا مصنوع به صانع می‌گوید که: چرا مرا چنین ساختی؟²¹یا کوزه‌گر اختیار بر گِل ندارد که از یک

willeth, nor of him that runneth, but of God that sheweth mercy.¹⁷ For the scripture saith unto Pharaoh, Even for this same purpose have I raised thee up, that I might shew my power in thee, and that my name might be declared throughout all the earth.¹⁸ Therefore hath he mercy on whom he will have mercy, and whom he will he hardeneth.¹⁹ Thou wilt say then unto me, Why doth he yet find fault? For who hath resisted his will?²⁰ Nay but, O man, who art thou that repliest against God? Shall the thing formed say to him that formed it, Why hast thou made me thus?²¹ Hath not the potter power over the clay, of the same lump to make one vessel unto honour, and another unto dishonour?²² What if God, willing to shew his wrath, and to make his power known, endured with much longsuffering the vessels of wrath fitted to destruction:²³ And that he might make known the riches of his glory on the vessels of mercy, which he had afore prepared unto glory,²⁴ Even us, whom he hath called, not of the Jews only, but also of the Gentiles?²⁵ As he saith also in Osee, I will call them my people, which were not my people; and her beloved, which was not beloved.²⁶ And it shall come to pass, that in the place where it was said unto them, Ye are not my people; there shall they be called the children of the living God.²⁷ Esaias also crieth concerning Israel, Though the number of the children of Israel be as the sand of the sea, a remnant shall be saved:²⁸ For he will finish the work, and cut it short in righteousness: because a short work will the Lord make upon the earth.²⁹ And as Esaias said before, Except

خمیره ظرفی عزیز و ظرفی ذلیل بسازد؟²² و اگر خدا چون اراده نمود که غضب خود را ظاهر سازد و قدرت خویش را بشناساند، ظروف غضب را که برای هلاکت آماده شده بود، به حلم بسیار متحمل گردید،²³ و تا دولت جلال خود را بشناساند بر ظروف رحمتی که آنها را از قبل برای جلال مستعد نمود،²⁴ و آنها را نیز دعوت فرمود، یعنی ما نه از یهود فقط بلکه از امت‌ها نیز. چنانکه در هوشع هم می‌گوید: آنانی را که قوم من نبودند، قوم خود خواهم خواند و او را که دوست نداشتم محبوبه خود.²⁶ و جایی که به ایشان گفته شد که شما قوم من نیستید، در آنجا پسران خدای حیی خوانده خواهند شد.²⁷ و اشعیا نیز در حق اسرائیل ندا می‌کند که: هر چند عدد بنی‌اسرائیل مانند ریگ دریا باشد، لکن بقیه نجات خواهند یافت.²⁸ زیرا خداوند کلام خود را تمام و منقطع ساخته، بر زمین به عمل خواهد آورد.²⁹ و چنانکه اشعیا پیش اخبار نمود که: اگر ربالجنود برای ما نسلی نمی‌گذارد، هرآینه مثل سدوم می‌شدیم و مانند غموره می‌گشتیم.

عدالت توسط ایمان

³⁰ پس چه گوئیم؟ امت‌هایی که در بی عدالت نرفتند، عدالت را حاصل نمودند، یعنی عدالتی که از ایمان است.³¹ لکن اسرائیل که در پی شریعت عدالت می‌رفتند، به شریعت عدالت نرسیدند.³² از چه سبب؟ از این جهت که نه از راه ایمان بلکه از راه اعمال شریعت آن را طلبیدند، زیرا که به سنگ مصادم لغزش خوردند.³³ چنانکه مکتوب است که: اینک، در صهیون سنگی مصادم و صخره لغزش می‌نهم و هر که بر او ایمان آورد، خجل نخواهد گردید.

the Lord of Sabaoth had left us a seed, we had been as Sodoma, and been made like unto Gomorrha.³⁰ What shall we say then? That the Gentiles, which followed not after righteousness, have attained to righteousness, even the righteousness which is of faith.³¹ But Israel, which followed after the law of righteousness, hath not attained to the law of righteousness.³² Wherefore? Because they sought it not by faith, but as it were by the works of the law. For they stumbled at that stumblingstone;³³ As it is written, Behold, I lay in Sion a stumblingstone and rock of offence: and whosoever believeth on him shall not be ashamed.